

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4609/2020
20.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић чланова већа, у парници тужила мал. АА из ..., коју заступа старатељ ББ и тужиле ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Бранислава Китановић Башић адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је старатељ мајка ГГ, чији је пуномоћник Драгица Гостовић Сомборац адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1451/20 од 02.07.2020. године, у седници већа одржаној 20.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1451/20 од 02.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 736/2019 од 18.02.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужила. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужили мал. АА на име нематеријалне штете за претрпљени душевни бол због смрти блиског лица исплати износ од 2.000.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, тужили ББ на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због смрти блиског лица износ од 2.000.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до исплате, на име накнаде материјалне штете за трошкове сахране износ од 104.500,00 динара са законском затезном каматом почев од 09.02.2017. године као дана подношења тужбе па до исплате, као и да им накнади трошкове парничног поступка у износу од 184.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је преостали део тужбеног захтева тужила за накнаду нематеријалне штете услед смрти блиског лица, од досуђених износа до тражених износа од по 5.000.000,00 динара. Ставом трећим изреке, тужиле су ослобођене плаћања таксе на тужбу и одлуку. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев туженог за ослобођење од плаћања судске таксе на тужбу.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1451/20 од 02.07.2020. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужила и туженог и потврђена пресуда Вишег суда у Новом Саду П 736/19 од 18.02.2020. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужила и туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП) и оценио да је ревизија туженог недозвољена.

Према члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст.1 и 3), осим из члана 404. овог закона.

Чланом 410. став 1. ЗПП прописано је да ће неблагоприятну, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити решењем првостепени суд без одржавања рочишта, а чланом 413. ЗПП да ће неблагоприятну, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити Врховни касациони суд решењем ако то, у границама својих овлашћења (члан 410), није учинио првостепени суд.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 09.02.2017. године, а првостепена пресуда је донета дана 18.02.2020. године. Другостепена пресуда донета је дана 02.07.2020. године. С обзиром да су тужиоци обични супаричари у смислу члана 205. ЗПП, вредност предмета спора меродавна за оцену дозвољености ревизије одређује се према највишој вредности побијаног дела главног потраживања у односу на сваког од њих, што у конкретном случају износи 2.104.500,00 динара, односно 16.989,58 евра, према курсу евра на дан подношења тужбе. (1 евро = 123,87 динара).

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија туженог недозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић